

дѣление, както въ библиотеката, така и въ музея.

Между църквитѣ въ Пловдивъ трѣбва да споменемъ „Св. Марина“ и „Св. Недѣля“, чиито иконостаси и тронове—рѣдка рѣзбарска работа, заслужава да се видятъ. Останкитѣ на княгиня Мария Луиза, майка на Н. В. Царя, се намиратъ въ хубавъ мраморенъ саркофагъ въ католическата църква „Св. Лудвигъ“.

Отъ пловдивскитѣ тепета се открива много хубавъ изгледъ върху плодородното тракийско поле, по протежение на което, подобно на змия, се вие р. Марица. Върху едно отъ най-високитѣ тепета — Джендемъ-тепе (283 м.) разказватъ, че по времето на тракийцитѣ се е издигалъ единъ голѣмъ езически храмъ на богинята Бендида. Отъ голѣмо значение е и посещението на старата частъ на града съ Небетъ и Джамбазъ-тепета. На Небетъ-тепе се говори, че нѣкога е свирилъ Орфей. Върху Бунарджика (234 м.) е издигнатъ паметникъ въ честь на падналитѣ презъ Освободителната война—1877 г. руси.

Образователното дѣло въ Пловдивъ е отлично застъпено. Педагогически институтъ, мъжката гимназия е грамадна монументална сграда—една отъ най-старитѣ въ България; девическа гимназия, модерни и нови сгради иматъ още: търговската гимназия (край Бунарджика) на Търг.-Инд. камара, французкитѣ мъжки и девически пансиони. Мъжкия французки колежъ „Св. Августинъ“ притежава единъ рѣдкъ педагогически музей съ отдѣли по ботаника, зоология, търговия, минералогия, етнография и археология. На улицата, водяща за гарата, се намира новата сграда на германското училище.

Пловдивъ представлява единъ естественъ центъръ на най-разнообразни курорти и е изходна станция за близки минерални бани съ многократно доказана лѣковитостъ и на отлични лѣтовища масово посѣщавани лѣтното време.

Въ града има много банки, кооп. сдружения и най-разнообразна индустрия: захарна, бирена, много тютю-